

Vidas de jajos

Torran sas dies de s'Ardia,
 torran sas dies de *Logos*: cun custu
 sun tres annos chi s'abboju cun sos amantiosos
 de ischire semper de piusu - massimamente
 novas de sos tempos antigòrios - torrat a vida.
 E de ischire b'at semper bisonzu, comente naraiat,
 sende in s'edade 'e sessant' annos,
 unu 'e sos sàbios de Atene - Solone -
 parizzos séculos innanti 'e sa nàschida 'e Cristos.
 «Mi ch'imbezzo in s'impanu fitianu 'e cosas noas»,
 costumaiat nàrrere, e Solone fut
 de cuddos òmines virtudosos pienes de connoschenzia
 e bàrios de connoschimentu.
 In *Logos* de su 1999 b'at manera
 'e dare lughe a parizzos chizones umbrosos
 de sos ammentos nostros,
 siat prò sos tempos antigos e siat finas
 prò sos tempos pius a prope a nois.
 S'arregonat de sa stenda manna
 chi jajos nostros nos an lassadu,
 cun sa sustanzia 'e sas virtudes contivizadas
 prò mizas de annos. Nois benimus dae inie,
 dae sas prendas de jajos nostros,
 ca semus unu pòpulu distintu: no lu devimus ismentigare,
 ca chic no tenet unu tempus passadu
 dae su cale leare caminu no podet mancu
 tenner tempus benidore.
 Finas prò custu importa meda s'imparu:
 su tempus de s'imparu cominzat semper
 e no tenet agabbu ca no colat die
 in perunu chelu 'e su mundu chi no tenzat
 de nos istrinare un'imparu nou.

p.p.